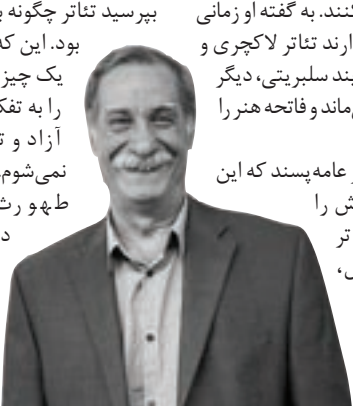

زمانی که به هنرمند می‌گویند سلبریتی باید فاتحه هنر را خواند

سید اوش طهمورث، بازیگر پیش‌کسوت تئاتر، تلویزیون و سینما، آفت‌کیفی‌نمایشنامه‌ها و فیلم‌نامه‌ها را یکی از اصلی‌ترین دلایل ضعیف شدن آثار تئاتر و سینما می‌داند. طهمورث در گفت و گو با خبر آنلاین با اشاره به اینکه دیگر از آن نمایشنامه‌های کلاسیک و متن‌های جان‌دار خبری نیست می‌گوید: کسانی که واقعا خوب می‌نوشتند، کجا هستند؟ عده‌ای واقعا متن‌های بی‌سروته می‌نویسند البته در این میان هم پیدا می‌شوند معدود افرادی که فیلم‌نامه و نمایشنامه خوب بنویسند، اما نکته‌ای که وجود

دارد این است که کار نمی‌کنند. به گفته او زمانی که اسم یک تئاتر را می‌گذارند تئاتر لاکچری و زمانی که به هنرمند می‌گویند سلبریتی، دیگر حرفی برای گفتن باقی نمی‌ماند و فاتحه هنر را باید خواند. این بازیگر درباره واژه تئاتر عامه‌پسند که این روزها رایج شده نیز نظرش را این‌گونه بیان می‌کند: تئاتر عامه‌پسند یعنی ابتذال، مانند تئاتر آزاد. زمانی که تماشاگر از سالن تئاتر بیرون می‌آید اگر از او

بپرسید تئاتر چگونه بود؟ می‌گوید خوب بود، بد بود. این که پاسخ نمی‌شود. تئاتر باید یک چیزی آموزش بدهد و مخاطب را به تفکر وا دارد. من مفهوم تئاتر آزاد و تئاتر عامه‌پسند را متوجه نمی‌شوم. طهو و رث همچنین تأکید می‌کند: در دهه‌های گذشته، تئاتر اصالت بیشتری داشت، واقعا حرفی برای گفتن داشت، هنرمندبرای آن احترام قائل بود، البته

خوشبختانه هنوز کسانی هستند که برای تئاتر ارزش و احترام قائل باشند. اوضاع این روزهای سینما را نیز شبیه تئاتر می‌داند: اگر نویسنده و فیلم‌نامه‌نویس نداشته باشیم که متأسفانه الان تعداد آن‌ها کم است، باعث می‌شود سینمای ما به این ابتذال کشیده شود. چون آن آدم، نویسنده سینما نیست. وقتی هم نویسنده نباشد، چیزی نوشته می‌شود که هر کسی به خودش اجازه می‌دهد آن را کارگردانی کند. البته کارگردان و بازیگرانی هم که برای ایفای نقش در آن اثر حاضر می‌شوند، در همان حد هستند و در نتیجه این وضع سینمای ما می‌شود.

عنوان صدابردار به کار اضافه شدم. این اثر اولین فیلم سینمایی بود که یک فارغ‌التحصیل دانشگاه سوره اصفهان قرار بود آن را بسازد. تجربه منحصربه‌فردی

که اولین کار مستقل من نیز به عنوان صدابردار بود. بعد از این اتفاق خودم را آماده می‌دیدم که اولین فیلم کوتا‌هم را کار کنم. به این ترتیب اولین فیلم کوتا‌هم که اقتباسی از داستان کوتاه ایتالو کالوینو به نام «عشق یک روایت غمگین» بود را در سال ۸۵ جلوی دوربین بردم. این اثر در جشنواره فیلم کوتاه تهران بیشترین کاندیداتوری را داشت و جایزه بهترین تدوین و فیلم‌برداری را گرفت. به یاد دارم هر کسی فیلم را می‌دید می‌گفت فیلم سوم و چهارم یک فیلم‌ساز است و تعجب می‌کردند که من فیلم اولی هستم، اما برای خودم تعجب نداشت چون تجربیاتی که من در آن چند سال دانشگاه هم‌زمان با تحصیل از کار کردن با کارگردان‌های مختلف به دست آورده بودم بسیار کمکم کرد. من آن نقطه صفر را در انجمن سینمای جوان مشهد تجربه کرده بودم. یعنی آن زمان که فقط با بحث‌های تئوری فیلمی ساخته‌شود و به نتیجه‌ای خام رسیده بودم. چون سینما وجه قالبش بحث عملی است و باید با ابزار کار کنی‌د تا بتوانید با استفاده درست از آن‌ها آن قصه‌ای که می‌خواهید را تعریف کنید. بعد از آن نیز هم‌زمان با دوران سربازی فیلمی با موضوع معلولان و اشتغال را در آسایشگاه فیاض‌بخش مشهد جلوی دوربین بردم که دومین فیلم کوتا‌هم محسوب می‌شد.

● **باشو و مسیر فیلم‌سازی، صدابرداری را کنار گذاشتید؟**
خیر. زمانی که سربازی من تمام شد، چون می‌خواستم در تهران ساکن شوم، تصمیم گرفتم به کار صدابرداری به عنوان شغل ادامه دهم تا برای اجاره یک خانه و ساخت فیلمم پول دربیآورم. تا اینکه در سال ۹۱ سومین فیلم کوتا‌هم را براساس اقتباس داستانی از مجموعه «جادو» نوشته یوریک کریم مسیحی با نام «چند کیلومتر دورتر» کار کردم. تقریباً از همین‌زمان بود که تمام‌وسویه‌های صدابرداری‌ام را فروختم تا به صورت کامل روی فیلم‌سازی تمرکز کنم. در ادامه راه در سال ۹۳ دوباره فیلم دیگری کار کردم که ۷ پلان سکانس و اقتباسی از داستان، «زنی پوشیده با گردنبند» نوشته آیدا مرادی آهنی بود که رویا نونهالی و مهرداد صدیقیان در آن بازی کردند. فیلم بعدی من نیز یک اثر کوتاه صدنانه‌ای بود که ایده ساختش را از روی عکس یکی از استادانم آقای فرامرز عامل بردبار در انجمن سینمای جوان مشهد گرفتم. عکس از روی دیواری گرفته شده بود که یک طرفش آسایشگاه سالمندان بود و آن سمتش دختر بچه‌ای داشت با توپ

بازی می‌کرد. فیلم کوتاه ششم هم «دوچرخه‌ها، پدرها، سیگارها» بود که جایزه بهترین فیلم جشنواره فیلم رشد را از آن خود کرد.

● **چه‌شده که بالاخره بعد از ساخت ۶ فیلم کوتاه تصمیم گرفتید فیلم بلندتان را بسازید؟**

من از اواخر سال ۹۳ تصمیم گرفتم اولین فیلم بلندم را بسازم یعنی خودم را آماده می‌دیدم. دو فیلم‌نامه اقتباسی هم در دست داشتم که فیلم‌های قصه‌گویی نبودند به همین دلیل بعد از مدتی تصمیم گرفتم با یک فیلم‌نامه‌نویس وارد همکاری بشوم و فیلم‌نامه تخصصی برای فیلم اولم کار کنم که با پیام کر می‌آشنا شدم. او فیلم‌نامه «تابستان داغ» که آن زمان «بچه» نام داشت را پیشنهاد داد و قرار شد من این

از چهارراه لشکر تا میدان تقی‌آباد را پیاده می‌رفتم، چشمم افتاد به آن سمت میدان و پلاکارد ساختمان هنرستان فنی حرفه‌ای شهید بهشتی که نگذاشت سر نوشت مرا به سمتی برود که اصلا دلم نمی‌خواست: «برای اولین بار در استان خراسان رشته کارگردانی سینما در هنرستان غیرانتفاعی سوره مشهد افتتاح گردید»

فیلم را بسازم. هم‌زمان که این فیلم‌نامه دستم بود و داشتم به دنبال سرمایه‌گذار می‌گشتم، در اواخر سال ۹۴ از انجمن دفاع مقدس با من تماس گرفتند و گفتند فیلم‌نامه‌ای که قبلاً ارائه دادم پذیرفته شده و می‌توانم برای ساخت این فیلم کوتاه بودجه دریافت کنم. من هم سریع آن فیلم‌نامه را تبدیل به فیلم کوتاه هفتمم کردم. وارد سال ۹۵ که شدیم در حال تدوین و صداگذاری آن بودم که در نهایت مشکل پیدا کردن سرمایه‌گذار برای کار اول سینمایی‌ام حل شد و من در تیر ۹۵ «تابستان داغ» را کلید زدم.

● **«تابستان داغ» به عنوان تجربه اول‌تان در جشنواره فیلم فجر خوش‌درخشید و نظرات بسیاری را جلب کرد. مه‌ترین دلیل موفقیت تابستان داغ را چه می‌دانید؟**

مهم‌ترین مسئله برای انجام هر کاری این است که شما خودتان و کاری که می‌خواهید انجام دهید را باور داشته باشید و در واقع تکلیفات با خودتان مشخص باشد.

● **تجربه ساخت این ۷ فیلم کوتاه را چقدر در موفقیت فیلم بلندتان مؤثر می‌دانید؟**

یک بخش کار کارگردانی سواد تئوری و یک بخش تجربه کار عملی است مانند چگونگی کار با بازیگر، استفاده دوربین و دکوپا و … و بخش دیگر که به همین اندازه اهمیت دارد، مدیریت است. شما به عنوان فرمانده گروه باید با همه وارد گفت‌وگو شوید و همه را راهنمایی کنید تا ایده‌ای که در ذهنتان هست شکل بگیرد. من این‌ها را در ساخت فیلم‌های

کوتاه تجربه کردم. به طور مثال در فیلم کوتاه «دوچرخه‌ها، پدرها و سیگارها» کار با کودک را تجربه کردم که در پروژه «تابستان داغ» برابم مفید بود.

● **طی کردن این مسیر، یعنی ساخت فیلم کوتاه و بعد از آن روی آوردن به فیلم بلند را برای هر فیلم‌سازی ضروری می‌دانید؟**

کار فیلم‌سازی نسخه مشخصی ندارد. ما برای هر راه پیشنهادی مثال‌های نقضی هم داریم مثلاً هستند کسانی که بدون تحصیلات آکادمیک با هیچ حضوری در کنار گروه‌های حرفه‌ای، کار را شروع کرده‌اند و آثارشان نیز موفق است. ولی من به هر کسی که با من تماس می‌گیرد به ویژه آن‌ها که هنوز به سن دانشگاه نرسیده‌اند، می‌گویم حتماً به دانشگاه بروید. چون کسی که از پس کنکور بر بیاید و هدفمند عمل کند تا حد ۲۰ درصد نشان داده، سختی‌هایی که بر سر راهش قرار می‌گیرد را می‌تواند تحمل کند. در حالی که کسانی که می‌خواهد با ورکشاپ و کلاس‌های یک ماهه وارد گود شوند خیلی سریع با پس می‌کشند. همچنین علاوه بر این، اگر به دانشگاه نروند، تمام اتفاقات خوبی که در دانشگاه برایشان رخ می‌دهد و فرصت‌هایی

که از طریق ارتباطات به وجود می‌آید را از دست خواهند داد. حضور در دانشگاه یعنی حداقل دوره چهار ساله که می‌توانند خودشان را آنجا برای کار کردن تربیت کنند.

● **میان فیلم اول‌تان «تابستان داغ» و فیلم‌بودن «عنکبوت» یک فاصله سه‌ساله افتاد دلیل آن چیست؟**

اتفاقاتی که برای «تابستان داغ» افتاد انتظارات را بالا برد و خودم هم دوست داشتم فیلم دومم قدم رو به جلو و بلندتری باشد. خیلی هم علاقه داشتم درباره یک قاتل زنجیره‌ای فیلمی کار کنم که با دوست نویسنده و فیلم‌سازم اکتای براهنی آشنا شدم و در نتیجه گفت‌وگوهایی که با هم داشتیم تصمیم گرفتیم قصه سعید حنایی را کار کنیم. پروسه ساخت را شروع کردیم و یکسال نوشتن فیلم‌نامه اکتای براهنی طول کشید. هم‌زمان من نیز شروع کردم به انتخاب تهیه‌کننده و انجام کارهای پروانه ساخت تا اینکه در نهایت در سال ۹۸ فیلم‌برداری را آغاز کردیم. در این بین اتفاقاتی هم رخ داد که پروسه ساخت را طولانی‌تر کرد. مثلاً «عنکبوت» قرار بود اولین فیلم من در مشهد باشد اما برای ساخت قصه این اجازه را به من ندادند.

بعد از ساخت این دو فیلم بلند آیا ممکن است دوباره به سراغ ساخت فیلم کوتاه بروید؟

فکر نمی‌کنم مگر اینکه شرایط خاصی به وجود بیاید. یعنی ساخت فیلم کوتاه جزو اهدافم نیست. در واقع فیلم کوتاه برای من پله‌ها و قدم‌هایی بود که برای سینمای بلند

۴۰ فیلم سینمایی و تلویزیونی که جوایز متعددی را برایش در پی داشت، در عرصه صداپیشگی نیز دستی بر آتش داشت. او که به شدت به شعر و شاعری علاقه‌مند بود، برخی از سروده‌های شاعران مورد پسند خود را نیز دکلمه کرد تا صدای خاص و سوزناک خود را با آن اشعار، زنده و ماندگار نگه دارد. حالا دوازده سال از آن تیری که شکبیا پی سی‌نمای ایران چشم‌از جهان فرو بست می‌گذرد، اما همچنان صدایش در گوشمان طنین‌انداز است: «سلام، حال همه ما خوب است. ملالی نیست جز گم شدن گاه‌ب‌گاه خیالی دور که مردم به آن شادمانی پی سبب می‌گویند.»

سیمرغ بلورین خود را به عنوان بهترین بازیگر نقش اول مرد از سیزدهمین جشنواره فیلم فجر در یافت کند. این هنرمند کار در تلویزیون را رها نکرد و مسیر علاقه‌اش را بیش از پیش دنبال نمود. سربال تلویزیونی «خانه سبز» یکی از آثار درخشان کارنامه‌او محسوب می‌شود؛ نقش رضا صباحی باد یالوگ‌های به یادماندنی‌اش، هنوز و با گذشت ۲۴ سال در خاطر علاقه‌مندان شکبایی ماندگار است. «در کنار هم»، «آواز مه»، «کوچک جنگلی» و «تفنگ سرپر» نیز از دیگر سربال‌هایی با نقش‌آفرینی او به شمار می‌روند.

این هنرمند محبوب، علاوه بر بیش از

شهریار

روزنامه شهرامید ورزشکی

شنبه ۲۸ آذر ۱۳۹۹ ۱۳۳۹ شمسه ۳۱۵۴ شماره

۱۵

فرهنگ و هنر

«موچین» اولین سربال خانگی

که با مجوز صدا و سیما ساخته شد

تفویض اختیار صدور پروانه شبکه نمایش خانگی از وزارت ارشاد به صداوسیما یکی از بحث‌های داغ این روزهاست و هنوز عده‌ای از سینماگران که ترجیح داده‌اند در این سال‌ها با تلویزیون کار نکنند، امیدوار هستند که این اتفاق در نهایت رخ ندهد. اما روز گذشته خبرگزاری مهر درباره اولین سربالی که با مجوز صدا و سیما در شبکه نمایش خانگی توزیع شده‌است، اطلاع‌رسانی کرد. براساس این خبر، سربال «موچین» به کارگردانی حسین تبریزی که تاکنون سه قسمت از آن در شبکه نمایش خانگی توزیع شده است اولین سربالی است که پروانه ساخت خود را برخلاف روال معمول دیگر سربال‌های شبکه نمایش خانگی، به جای شورای پروانه ساخت آثار غیرسینمایی در سازمان سینمایی، از صداوسیما دریافت کرده‌است. این سربال که عرضه خود را هم از سامانه «رویکا» به‌عنوان یکی از نرم‌افزارهای دارای قرارداد با سازمان صداوسیما آغاز کرد، مجوز اولیه خود را از معاونت فضای مجازی سازمان صداوسیما و با هدف عرضه در آی‌پی‌تی‌وی‌ها گرفت و همچنین مذاکراتی هم با ساترا (سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر) یکی دیگر از زیرمجموعه‌های خبرساز سازمان صداوسیما در ماه‌های اخیر داشته‌است. لازم به ذکر است، «موچین» بعد از پایان فرایند تولید برای عرضه در شبکه نمایش خانگی پروانه نمایش خود را از وزارت ارشاد دریافت کرد. «موچین» به کارگردانی حسین تبریزی ساخته شده که تولید بیش از ۲۰ تله‌فیلم را در کارنامه تلویزیونی خود دارد و سربال‌هایی همچون «کیفر»، «رخنه» و «همسرایی» را هم کارگردانی کرده‌است. سربال «موچین» ساخته اخیر او نیز فضایی طنز دارد. به نظر خیلی از منتقدان ساختار این سربال شبیه طنزهای تلویزیونی است و اتفاقاً از همان ترکیب بازیگران نیز در آن استفاده شده است و تنها وجه تمایز این است که کمی بازی‌ها و حتی گریم‌ها برای مدیوم نمایش خانگی از اغراق بیشتری برخوردار است.

دو جایزه برای «قصر شیرین»

فیلم «قصر شیرین» به کارگردانی رضامیرکریمی و بابازی حامد بهداد بازیگر مشه‌دی سینما در ادامه حضور بین‌المللی خود توانست دو جایزه را از یک جشنواره سینمایی در کشور روسیه کسب کند. به گزارش ایسنا، در پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم درون خانواده‌گ‌گی که از تاریخ ۲۰ تا ۱۰ جولای (۱۴ تا ۲۰ تیر) در روسیه برگزار شد، جایزه بزرگ جشنواره به «قصر شیرین» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی رضامیرکریمی اهدا شد و نیوشا علیپور نیز برنده جایزه ویژه هیئت داوران بهترین بازیگر کودک برای نقش‌آفرینی در این فیلم شد. رضامیرکریمی نویسنده و کارگردان «قصر شیرین» از طریق ارتباط مستقیم اینترنتی در مراسم اختتامیه این جشنواره حضور پیدا کرد. «قصر شیرین» که تا‌م‌روز جواز بسیاری را از جشنواره‌های بین‌المللی از آن خود کرده‌است اولین بار در سی‌وهفتمین دوره جشنواره فیلم فجر رونمایی شد.

«بی‌صدا ح‌لزون» پروانه نمایش گرفت

شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی در جلسه‌اخیرش که با حضور بیشتر اعضا برگزار شد، با مجوز نمایش فیلم «بی‌صدا ح‌لزون» به تهیه‌کنندگی مرتضی شادسسته و کارگردانی بهرنگ در فولفی‌زاده موافقت کرد. در این فیلم که در بخش نگاه‌نو سی‌وهشتمین دوره جشنواره فیلم فجر حضور داشت، بازیگرانی چون محسن کبیانی، پدرام شریفی، مه‌ران احمدی، هانی‌توسلی و بهنوش بختیاری به ایفای نقش می‌پردازند. «بی‌صدا ح‌لزون» مضمون اجتماعی دارد و درباره ناشنایان است و داستان زنی را روایت می‌کند که بین احساس و منطقش در حال تصمیم‌گیری است و به عبارت دیگر قصه فیلم درباره درگیری یک روح ناشنابر سر کاشت ح‌لزون برای فرزند ناشنای خود است.

پوریا پورسرخ با «ایرانشی» به تلویزیون می‌آید

مسابقه «ایرانشی» با اجرای پوریا پورسرخ روی آنتن شبکه دو سیما می‌رود. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، مسابقه «ایرانشی» از جدیدترین تولیدات شبکه دو سیما برای تابستان ۹۹ است. مسابقه‌ای که قرار است با محوریت بازی‌های ایرانی ضمن سرگرم کردن خانواده‌ها، فرهنگ ایرانی را بیش از پیش برجسته سازد. این مسابقه شب‌های دوشنبه و سه‌شنبه پس از گفت‌وگوی خبری روی آنتن می‌رود. احسان ارغوانی، تهیه‌کننده آن و طراحی دکور آن به عهده پیمان قانع است، گفته می‌شود دکور «ایرانشی» بزرگ‌ترین دکور برنامه‌های تلویزیونی این روزهاست.

انصراف «آینده» از اکران

سیدضیاء هاشمی، تهیه‌کننده سینما از انصراف موقت برای اکران فیلم سینمایی «آ آینده» خبر داد. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، هاشمی درباره آخرین وضعیت اکران «آینده» توضیح داد: ما برای اکران در خواست داده بودیم، اما شرایط خوبی وجود ندارد. البته این شرایط فقط به اکران و سینما ربط پیدا نمی‌کند؛ بلکه همه‌بخش‌های جامعه به دلیل شیوع کرونا و خسارات ناشی از آن در گیر هستند. اینکه ما بخواهیم مردم را به یک مکان سرپوشیده با خطرات ناشی از ویروس کرونا دعوت کنیم، اتفاق خوبی نیست. بدین علت ما فعلاً از اکران عمومی فیلم «آینده» منصرف شده‌و آن را به زمان دیگری موکول کرده‌ایم. پانته‌ا بهرام، کامبیز دیرباز، امیر جعفری، نیما شهبان‌نژاد، شهرام قان‌دی، علی استادی و بهاره افشاری در فیلم سینمایی «آینده» به کارگردانی امیرپورکیان به ایفای نقش پرداخته‌اند.

سام‌درخشانی بازیگر سینما و تلویزیون در اولین تجربه بازی خود در شبکه‌نمایش خانگی به‌جمع بازیگران سربال «ملکه‌گدایان» به‌کارگردانی حسین سهیلی‌زاده پیوست. این بازیگر سینما و تلویزیون پیش از این در آثاری همچون «روزهای اعتراض»، «آوای پاران» و «فیلگون» باسهیلی‌زاده همکاری داشته‌است.